Lietas Nr.121006915
Lietas arhīva Nr.105AA-0012-16/1

SPRIEDUMS
Valmierā 2016.gada 15.janvārī

VIDZEMES APGABALTIESA šādā sastāvā:
tiesnese referente E.Knēgere
tiesneši G.Kukaine un E.Driba

rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes sūdzību par Limbažu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedumu lietā, kas ierosināta pēc /pers. D/ sūdzības par Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka /pers.K/2015.gada 25.jūnija lēmumu.

Aprakstošā daļa

2015.gada 11.maijā Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas vecākais inspektors Valsts amatpersona sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PF332343 par to, ka /pers. D/ 2015.gada 11.maijā plkst.12.45 Carnikavas novadā pa autoceļu A1 Baltezers - Ainaži 18.kilometrā virzienā no Saulkrastiem uz Ādažu pusi vadīja transportlīdzekļu sastāvu - automašīnu /TL marka/ TL marka, valsts reģistrācijas Nr./TL numurs/, sakabē ar piekabi SCHWARZMULLER, valsts reģistrācijas Nr. /TL numurs/, un veicis datu par autovadītāja darba un atpūtas režīmu falsifikāciju, kas izpaudās sekojoši - vadītājs uzrādīja darbību apliecinājumu par 28 dienām, taču automašīnā atradās tahogrammas, kas apliecināja automašīnas vadīšanas faktu par minēto laika periodu, līdz ar to /pers. D/ pārkāpis 20.12.1985. EEK regulas Nr.3821/85 15.panta 8.punktu, izdarot Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk- Latvijas APK) 149.[38]panta divdesmit otrajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu. Pamatojoties uz iepriekš minēto pieņemts lēmums /pers. D/ uzlikt naudas sodu 570 EUR apmērā.

/pers. D/ lēmumu pārsūdzējis augstākai iestādei un ar Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka /pers.K/ 2015.gada 25.jūnija lēmumu Nr.269 grozīts Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas vecākā inspektora Valsts amatpersona 2015.gada 11.maija lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF332343 daļā par piemēroto naudas sodu, nosakot, ka par Latvijas APK 149.[38]panta divdesmit otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu /pers. D/ piemērojams naudas sods 400 EUR apmērā.

/pers. D/ šo lēmumu pārsūdzējis Limbažu rajona tiesā.

Ar Limbažu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedumu Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka N./pers.K/2015.gada 25.jūnija lēmums Nr.269 grozīts daļā par piemēroto naudas sodu, nosakot, ka par Latvijas APK 149.[38]panta divdesmit otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu /pers. D/ piemērojams minimālais naudas sods 280 EUR.

Tiesa atzinusi, ka Valsts policijas Galvenās kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvalde (turpmāk- Iestāde), izskatot /pers. D/ sūdzību par 2015.gada 11.maija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PF332343, atbilstoši Latvijas APK 243., 244.panta normām izvērtējusi pierādījumus un pamatoti ir atzinusi, ka /pers. D/ rīcībā ir konstatējams Latvijas APK 149.[38]panta divdesmit otrajā daļā minētais administratīvais pārkāpums, jo viņš veicis datu par autovadītāja darba un atpūtas režīmu falsifikāciju, kas izpaudusies sekojoši - vadītājs uzrādījis darbību apliecinājumu par 28 dienām, ka šajā laikā nav vadījis transportlīdzekli, turpretī automašīnā atradušās 9 reģistrācijas tahogrammas, kas apliecinājušas automašīnas vadīšanas faktu minētajā laika periodā.

/pers. D/ ir atzinis savu vainu Latvijas APK 149.[38]panta divdesmit otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un uzturējis sūdzību daļā par piemērotā soda apmēra samazināšanu.

2015.gada 25.jūnija augstākas iestādes lēmumā Nr.269 uzskatīts, ka /pers. D/ pārkāpums ir ļoti nopietns, jo datu falsifikācija konstatēta par deviņām dienām, līdz ar to par samērīgu un adekvātu atzīts naudas sods 400 EUR apmērā.

Tiesa uzskatījusi, ka Padomes 1985.gada 20.decembra Regulas Nr.3821/85 "Par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā" 15.panta astotajā punktā nav minēts noteikts dienu skaits, kad pārkāpums tiek kvalificēts kā ļoti nopietns un kad tiek kvalificēts vienkārši kā pārkāpums.

Tiesa ņēmusi vērā, ka /pers. D/ atzīst savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, gada laikā pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem ceļu satiksmē nav saukts un tiesas sēdē iesniedzis pierādījumus, ka viņam ģimenē apgādājami divi mazgadīgi bērni.

Tiesa norādījusi, ka nav apstrīdēti /pers. D/ paskaidrojumi par viņa darba algu SIA /Nosaukums A/ 400 EUR mēnesī un, tā kā administratīvais sods uzlikts arī uzņēmumam, /pers. D/ jāveic uzņēmumam uzliktā soda atmaksa.

Tiesa secinājusi, ka /pers. D/, piemērojot sodu 400 EUR, kas sastāda mēnesī nopelnītās algas apmēru, tiks būtiski pasliktināts ģimenes ar diviem mazgadīgiem bērniem materiālais stāvoklis, līdz ar to iepriekš minētie apstākļi, atbilstoši Latvijas APK 33.panta otrajai daļai, atzīti par atbildību mīkstinošiem.

Latvijas APK 22.pantā teikts, ka administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cieņošanas garā, kā arī, lai tiklab pārkāpējs, kā citas personas, neizdarītu jaunus pārkāpumus, tādēļ tiesa uzskatījusi, ka, atbilstoši Latvijas APK 289.[12]panta otrās daļas 4.punktam, soda mērs ir samazināms un par Latvijas APK 149.[38]panta divdesmit otrajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanu taisnīgi ir noteikt /pers. D/ minimālo šajā pantā paredzēto sodu 280 EUR apmērā, kas konkrētajos apstākļos ir samērīgs un izdarītajam pārkāpumam atbilstošs sods.

Par spriedumu Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvalde (turpmāk- Iestāde) iesniegusi ***apelācijas sūdzību***, lūdzot atcelt Limbažu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedumu un atstāt negrozītu Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2015.gada 25.jūnija lēmumu Nr.269.

Sūdzībā norādīts, ka pārbaudes laikā konstatēts, ka autovadītājs veicis datu par autovadītāja darba un atpūtas režīma falsifikāciju, kas izpaudusies sekojoši – vadītājs uzrādījis darbību apliecinājumu par 28 dienām, taču automašīnā atradušās tahogrammas, kas apliecinājušas automašīnas vadīšanas faktu par minēto laika periodu.

Iestāde norāda, ka ar sākotnējo lēmumu /pers. D/ uzlikts maksimālais naudas sods 570 EUR apmērā, kāds paredzēts par konstatēto pārkāpumu. Iepazīstoties ar sūdzībā norādītajiem argumentiem un lietā esošajiem materiāliem, ar Iestādes lēmumu grozīts soda mērs, uzskatot /pers. D/ par samērīgu un adekvātu naudas sodu 400 EUR apmērā.

Komisijas 2009.gada 30.janvāra Direktīvā 2009/5/EK, ar ko izdarīti grozījumi III pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85 un Nr.3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā izpratnē, datu falsifikācija tiekot uzskatīta par ļoti nopietnu pārkāpumu.

Iestāde nepiekrīt spriedumā norādītajam, ka savā lēmumā atzinusi, ka /pers. D/ pārkāpums uzskatāms par ļoti nopietnu pārkāpumu, jo datu falsifikācija konstatēta par deviņām dienām. Uzskata, ka datu falsifikācija vienmēr tiek kvalificēta kā ļoti nopietns pārkāpums un nekad netiek uzskatīta vienkārši kā pārkāpums, tādēļ, neatkarīgi no dienu vai stundu skaita, par kurām konstatēta datu falsifikācija, tas ir ļoti nopietns pārkāpums. Ņemot vērā, ka datu falsifikācija ir par deviņām dienām, uzskatāms, ka tas nav nejaušs, vienreizējs gadījums, bet datu falsifikācija notikusi sistemātiski. Tā kā administratīvā pārkāpuma lietas materiālos atrodas vienas saplēstas reģistrācijas tahogrammas kopija, kas norādot uz mērķi iznīcināt faktiski tajā reģistrētos datus, tad /pers. D/ par izdarīto pārkāpumu nav iespējams uzlikt minimālo naudas sodu 280 EUR, kāds paredzēts Latvijas APK 149.^{38}panta divdesmit otrajā daļā.

Kritiski vērtējami argumenti, ka /pers. D/ darba alga SIA /Nosaukums B/ esot 400 EUR un viņam jāveic arī uzņēmumam uzliktā naudas soda atmaksa. /pers. D/ ne sūdzības izskatīšanas laikā, ne tiesā nav iesniedzis izziņu par saviem ienākumiem. Savukārt SIA /Nosaukums B/ ir atzīta par vainīgu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.PC015643, uzliekot uzņēmumam naudas sodu kā pārvadātājam, kas nomaksāts 2015.gada 1.oktobrī. Ja /pers. D/ šo sodu būtu nomaksājis no saviem līdzekļiem, viņš varētu uzrādīt tiesai maksājumu dokumentu, taču šāds pierādījums tiesai nav iesniegts. Turklāt, atbilstoši Latvijas APK 26.panta piektajai daļai, sods par pārkāpumiem, kas uzlikts juridiskajai personai, maksājams no juridiskās personas līdzekļiem.

Iestāde uzskata, ka Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes 2015.gada 25.jūnija lēmumā Nr.269 ir izvērtēti visi lietas materiāli un pamatoti /pers. D/ noteikts sods par administratīvo pārkāpumu pēc Latvijas APK 149.^{38}panta divdesmit otrās daļas 400 EUR apmērā.

2015.gada 26.novembrī Vidzemes apgabaltiesā saņemti /pers. D/ ***paskaidrojumi***, kurā lūgts atstāt negrozītu Limbažu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedumu, uzskatot apelācijas sūdzību par nepamatotu.

Norāda, ka Iestādes priekšnieks /pers.K/ sūdzībā kļūdaini interpretējis EEK regulu Nr.3821/85 kopsakarā ar nodarījumu, uzskatot, ka bijis mērķis iznīcināt lietā esošajā tahogrammā reģistrētos datus, tādēļ nav iespējams uzlikt minimālo naudas sodu. Limbažu rajona tiesa savā spriedumā to nav izvērtējusi un nav konstatējusi kā kaut kādu ļaunu nodomu vadītu mērķi, tādēļ lūdz tiesu Iestādes priekšnieka /pers.K/ personīgo interpretējumu vērtēt kritiski.

Attiecībā par SIA /Nosaukums B/ nomaksāto sodu paskaidro, ka viņam nav iespējas iesniegt speciālu apliecinājumu un maksājumu uzdevumus par soda nomaksu no viņa personīgiem līdzekļiem, jo SIA /Nosaukums B/ katru mēnesi ietur no viņa darba algas daļējus naudas līdzekļus, lai segtu uzņēmuma samaksāto naudas sodu.

/pers. D/ lūdz izvērtēt Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes Satiksmes uzraudzības un koordinācijas biroja Autopārvadājumu uzraudzības nodaļas vecākā inspektora Valsts amatpersona sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr.PF.332343 norādīto nepatieso faktu, ka viņš par šāda rakstura pārkāpumu iepriekš sodīts.

Tāpat /pers. D/ uzskata, ka maldīgs ir Iestādes priekšnieka /pers.K/ faktu konstatējums par kaut kādu noteiktu dienu skaitu, jo šāda veida tiesību aktu interpretācija esot pretrunā ar vispārpieņemtām tiesību normām. Minētais pārkāpums radies tikai vienreiz un cilvēciskā faktora dēļ. Lūdz tiesu ņemt vērā, ka viņš atzīst savu vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, nožēlo to, kā arī to, ka pārkāpums ir izdarīts vienu reizi, nevis atkārtoti, turklāt gada laikā pie administratīvās atbildības nav saukts un Iestādes priekšnieka /pers.K/ pieprasītais sods esot neadekvāts, samērojot ar /pers. D/ ienākumiem, jo jau tā tiesas piemērotais administratīvais sods būs radījis negatīvas finansiālas sekas, līdz ar ko likuma audzinošais mērķis esot sasniegts. /pers. D/ norāda, ka turpmāk ļoti rūpīgi savā darbā centīsies ievērot EEK regulu Nr.3821/85 un izpildīt tās prasības. Atkārtoti /pers. D/ informē tiesu, ka viņa apgādībā ir divi nepilngadīgi bērni, un ienākumi mēnesī nepārsniedz 400 EUR, tādēļ Iestādes priekšnieka /pers.K/piemērotais sods esot nesamērīgi bargs un pasliktina ģimenes materiālo stāvokli.

Motīvu daļa

Pārbaudījusi administratīvās pārkāpuma lietas Nr.121006915 materiālus, izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, pārsūdzētā sprieduma pamatojumu, apelācijas sūdzībā un paskaidrojumā norādītos apstākļus, Vidzemes apgabaltiesa atzīst, ka Limbažu rajona tiesas spriedums atstājams negrozīts, bet Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes apelācijas sūdzība noraidāma.

Apelācijas instances tiesā iesniegtā sūdzība, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{21}panta otro daļu, tika izskatīta rakstveida procesā.

Apelācijas sūdzībā Iestāde uzskatījusi par nepamatotu pirmās instances tiesas grozīto administratīvo sodu /pers. D/, piemērojot viņam Latvijas APK 149.^{38}panta divdesmit otrajā daļā paredzēto minimālo naudas sodu 280 EUR.

Latvijas APK divdesmit trešās "a" nodaļas 289.^{13}panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tā kā, saskaņā ar Latvijas APK 289.^{22}panta pirmo daļu, apelācijas instances tiesa taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši šā kodeksa divdesmit trešās "a" nodaļas prasībām, tad iepriekš minētā likuma norma ir piemērojama arī apelācijas instances tiesā.

Apelācijas instances tiesa pievienojas pirmās instances tiesas spriedumā veiktajam izvērtējumam par /pers. D/ piemērojamā administratīvā soda apmēru un tādēļ savā nolēmumā šo argumentu izklāstu neatkārto.

Latvijas APK 149.^{38}panta divdesmit otrā daļa noteic, ka par datu, kas ierakstīti reģistrācijas kartē (tahogrammā), saglabāti reģistrācijas kontrolierīcē vai vadītāja kartē, vai izdruku no reģistrācijas kontrolierīces falsificēšanu, slēpšanu, iznīcināšanu vai par tādām manipulācijām ar reģistrācijas karti (tahogrammu), reģistrācijas kontrolierīci vai vadītāja karti, kā rezultātā var notikt datu vai izdrukās norādītās informācijas falsificēšana vai iznīcināšana, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no 280 EUR līdz 570 EUR.

Vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu norādīti Latvijas APK 32.pantā, kas noteic, ka sodu par administratīvo

pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Administratīvā pārkāpuma protokolā norādīts, ka /pers. D/ pārkāpis 20.12.1985. regulas Nr.3821/85 15.panta 8.punktu.

Ar Padomes 1998.gada 24.septembra Regulu (EK) Nr.2135/98, ar ko groza Regulu (EEK) Nr.3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm, ko izmanto autotransportā un Direktīvu 88/599/EEC par regulas (EEK) Nr.3820/85 un Regulas (EEK) Nr.3821/85 piemērošanu, Regula (EEK) Nr.3821/85 par reģistrācijas kontrolierīcēm papildināta ar 15.panta 8.punktu, kurš noteic, ka aizliegts falsificēt, noklusēt vai iznīcināt datus, kas ierakstīti reģistrācijas diagrammā, saglabāti reģistrācijas kontrolierīcē vai vadītāja kartē vai izdrukās no IB pielikumā noteiktajām reģistrācijas kontrolierīcēm. Tas pats attiecas arī uz manipulācijām ar reģistrācijas kontrolierīci, reģistrācijas diagrammām vai vadītāja karti, kuras var radīt datu un/vai izdrukātās informācijas falsificējumus, noklusējumus vai iznīcināšanu. Transportlīdzeklī nedrīkst būt ierīces, kuras var izmantot šādā nolūkā.

Komisijas 2009.gada 30.janvāra direktīva 2009/5/EK, ar ko izdarīti grozījumi III pielikumā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2006/22/EK par minimālajiem nosacījumiem Padomes Regulu (EEK) Nr.3820/85 un Nr.3821/85 īstenošanai saistībā ar sociālās jomas tiesību aktiem attiecībā uz darbībām autotransporta jomā, nosaka, ka datu, kas ierakstīti reģistrācijas diagrammās, saglabāti reģistrācijas kontrolierīcēs vai transportlīdzekļa vadītāja kartē, vai izdruku no reģistrācijas kontrolierīcēm falsifikācija, slēpšana vai iznīcināšana uzskatāma par ļoti nopietnu pārkāpumu.

Tā kā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā iekļautas normas, kas izriet no iepriekš minētās direktīvas, tad likumdevējs, nosakot soda sankciju par 149.^{38}panta divdesmit otrajā daļā paredzēto pārkāpumu, to ir ievērojis un pieļāvis par šo ļoti nopietno pārkāpumu noteikt naudas sodu robežās no 280 EUR līdz 570 EUR.

Pirmās instances tiesa, grozot /pers. D/ noteikto sodu, ir ņēmusi vērā viņa personību, ka gada laikā nav saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpumiem ceļu satiksmē, apgādībā ir divi mazgadīgi bērni, kā arī mantisko stāvokli, ka viņa darba alga /Nosaukums B/ SIA ir 400 EUR mēnesī.

Savukārt Iestāde, par samērīgu un adekvātu uzskatot /pers. D/ piemērojamo naudas sodu 400 EUR apmērā, savā lēmumā nav vērtējusi pārkāpēja mantisko stāvokli.

Apelācijas instances tiesā iesniegtajiem paskaidrojumiem par apelācijas sūdzību /pers. D/ ir pievienojis SIA /Nosaukums B/ izziņu Nr.IZ37/2015 no 2015.gada 24.novembra par to, ka viņa kā vilcēja automobiļa vadītāja vidējie ienākumi pēc nodokļu nomaksas par pēdējiem sešiem mēnešiem ir 304,59 EUR mēnesī.

Uzliekot sodu, ņemami vērā arī atbildību mīkstinošie un pastiprinošie apstākļi.

Tā kā /pers. D/ savu vainu atzinis un vaļsirdīgi nožēlojis, tad, atbilstoši Latvijas APK 33.panta pirmās daļas 1.punktam, tas atzīstams par apstākli, kas mīkstina atbildību par administratīvo pārkāpumu. Minētā panta otrajā daļā paredzēts, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē mīkstina arī personiski vai ģimenes apstākļi.

Apstākļi, kas pastiprina atbildību par administratīvo pārkāpumu, lietā nav konstatēti.

Tā kā administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus, tad konkrētajā gadījumā pirmās instances tiesa ir pamatoti grozījusi Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes priekšnieka/pers.K/2015.gada 25.jūnija lēmumu Nr.269 par /pers. D/ piemēroto sodu, atzīstot, ka piemērojams panta sankcijā paredzētais minimālais naudas sods 280 EUR, lai būtiski nepasliktinātu ģimenes, kurā ir divi mazgadīgi bērni, materiālo stāvokli.

Apelācijas instances tiesa nepiekrīt sūdzībā minētajam, ka nav iespējams piemērot /pers. D/ minimālo sodu, jo administratīvās lietas materiālos esošā saplēstā tahogrammas kopija norādot uz mērķi iznīcināt tajā faktiski reģistrētos datus, bet šāds pārkāpuma sastāvs nav norādīts /pers. D/ sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā Nr. PF332343. Tā arī šajā protokolā nav norādīti konkrēti tahogrammās reģistrētie laiki, kad transportlīdzekļa vadītājs piedalījies ceļu satiksmē un veicis pārvadājumus darbību apliecinājumā norādītajā 28 dienu periodā.

Ņemot vērā minēto, apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas spriedums ir likumīgs un atstājams negrozīts, bet iesniegtā apelācijas sūdzība kā nepamatota noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.^{22}pantu, 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, Vidzemes apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Limbažu rajona tiesas 2015.gada 13.oktobra spriedumu /pers. D/, personas kods /personas kods/, administratīvā pārkāpuma lietā Nr.121006915, bet Valsts policijas Galvenās Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes drošības pārvaldes apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas likumīgā spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts un
pieejams tiesas kancelejā 2016.gada 15.janvārī.

Tiesnese referente E.Knēgere

Tiesneši G.Kukaine

E.Driba